

Xin Cho Nước Mắt Của Chúng Con Trở Thành Niềm Hy Vọng Phụng-Sự

@by Trần Thị Minh Tâm

Research by Trần Quốc Lâm

Ngày 13 tháng 8, năm 2008, một số nạn nhân và thân nhân của các nạn nhân đã đệ đơn tại tòa District 280th của Quận Harris County để kiện hãng Angel Tours Inc, Iguala BusMex Inc, Iguala Bus LTD, Co., và người chủ nhân Angel De La Torre, người tài xế Barrett Wayne Broussard và hãng Motor Coach Industries, Inc. Tổ hợp The Tammy Tran Law Firm và tổ hợp L.S. The Ammons Law Firm của luật sư Robert Ammons đã cùng cộng-tác và đã xin được một án lệnh khẩn cấp (Temporary Restraining Order) để niêm- phong tất cả các hồ sơ và tang chứng về chiếc xe Bus và có liên quan về chiếc xe Bus này. Các phóng viên báo chí Hoa Kỳ vv... có mặt tại tòa án. Chánh án Wooldridge là người đã ký án lệnh khẩn cấp niêm phong các tang chứng (TRO). (Xin link vào hình ảnh của phiên tòa từ Houston Chronicle trong ngày 8/8/2008).

Chánh Án John Wooldridge đã bắt buộc các bị cáo Angel Tours Inc., Iguala BusMex Inc., Iguala Bus LTD, Co, và người chủ nhân Angel De La Torre, người tài xế Barrett Wayne Broussard và hãng Motor Coach Industries, Inc. không được sửa đổi (changing, altering or destroying the evidence) hoặc hủy bỏ hay giấu diếm - - tất cả những bằng chứng liên quan đến xe Bus; bánh xe Bus; hồ sơ chế tạo xe Bus; hồ-sơ hoạt động của xe Bus; và hồ-sơ bảo trì của xe Bus. Tất cả những bằng chứng này đã được tòa án ra lệnh phải tức khắc niêm phong lại (Temporary Restraining Order). Tòa án đã ra lệnh cho một đội ngũ chuyên viên và kỹ sư và các luật sư của tổ hợp The Tammy Tran Law Firm và tổ hợp the Ammons Law Firm được khám nghiệm chiếc xe Bus, và chiếc vỏ xe trước (bị bể

và đập-vá). Những bằng chứng này phải được chuyên viên “expert” giáo-nghiệm ngay tức khắc. Liên sau khi án lệnh được ký kết và các bị can nhận được trát tòa, đội ngũ nhân viên giáo-nghiệm của tổ hợp luật sư The Tammy Tran Law Firm và The Ammons Law Firm, gồm có, kỹ sư Anne Stodola (*tái tạo hiện trường tai nạn*), tiến sĩ David A. Renfroe (*dây nịt an toàn- seat belt*), tiến sĩ Stephen A. Batzer, (*kỹ thuật kính xe-glazing*), kỹ sư Dennis Carlson (*kỹ thuật bánh xe*), và bác sĩ Marc Krouse (*nguyên nhân tai nạn*) đã đến Arlington hôm thứ Sáu ngày 15/8/2008 để khám nghiệm. Hồ-sơ của cuộc khám nghiệm được trình bày với quý vị luật sư vào ngày thứ Hai.

Trở lại về vụ Sherman Bus Crash, một tin tức đặc biệt khác đã được tìm thấy bởi các chuyên viên và kỹ sư của chúng tôi là trước ngày xảy ra tai nạn khoảng 2 tuần, thì công ty Motor Coach Industries, Inc. đã bán chiếc xe Bus này cho công ty Angel Tour. Sự-kiện chiếc bánh nếu được vá đắp trước hay sau khi công ty Motor Coach Industries, Inc. bán xe Bus là một chi tiết rất quan trọng!

Ngay sau khi tai nạn xảy ra, khi những hủ-thịt kho với trứng gà vẫn còn ngổn-ngang trên hiện trường vào sáng sớm ngày 8 tháng 8 năm 2008, thì các chuyên viên của các hãng bánh xe và các hãng bảo-hiêm đã đến làm việc tại nơi xảy ra tai-nạn, và thành lan-can cầu mà chiếc xe Bus đã đụng vào đã được hàn-gắn lại. Các nạn nhân và gia-đình đang đau khổ, nhưng chúng ta cần có những người sáng-suốt để có chương trình đối phó và giữ-gìn các bằng chứng và điều-tra cho các nạn nhân!

Sự làm việc quá nhọc nhằn trong 10 ngày qua đã biến tôi thành “Martha” mà quên vai trò “Maria” của mình. Mười ngày đêm qua tôi chỉ ngủ có vài tiếng mỗi ngày; mặt mũi không có phấn son. Mười ngày qua, chúng tôi thật cực nhọc: Ban ngày thì đến tòa án; họp với các chuyên viên, với các luật sư về probate, các kỹ sư, và các luật sư trong đội tố-tụng. Ban đêm thì phụ viết các bài lý-đoán để trình lên tòa-án cho kịp. Mỗi nạn nhân là một vụ án riêng, cho nên mỗi nạn nhân là một đơn kiện khác nhau. Tất cả các luật sư của Văn Phòng chúng tôi hầu như ở lại hẳn tại văn phòng của luật sư Ammons.

Ngày thứ Bảy, lúc bước vào giáo đường, nhìn rừng khăn tang trắng, năm chiếc quan tài trước bàn thờ, và tiếng nhạc như vang vọng từ Thiên Đường, tôi đã quỳ xuống và khóc như chưa bao giờ được khóc.

Tôi khóc cho những đau đớn đáng lẽ *có thể được ngăn chặn lại* của đồng bào tôi nếu chính quyền can thiệp hơn; nếu hãng chế tạo xe can thiệp hơn; nếu các lobbyists của hãng xe hơi không tung ra quá nhiều tiền để ngăn chặn dự-luật seatbelt thiết kế trên xe Bus đáng lẽ phải ban hành từ mười năm trước; và nếu nhân dân Hoa Kỳ đừng sợ bạo lực kim tiền.

Tôi khóc cho những miếng xương rơi thịt vỡ của đồng bào tôi: Nếu hãng làm xe (maker of the Bus) chỉ cần trả thêm \$15 để thiết kế cho giầy nịt an toàn cho mỗi ghế ngồi! Và nếu hãng đắp-vá vỏ xe cẩn thận hơn.

Tôi khóc cho người bạn của gia đình tôi. Tôi tưởng-tượng cảnh hai Anh Chị đã âu-yếm giã từ các con để đi hành hương vào chiều tối ngày thứ Năm; đây cũng là dịp hai vợ chồng được bên nhau để có thời giờ thông-công với Chúa. Tôi tưởng-tượng cảnh ngồi trên xe Bus, khi xe lăn bánh, hai vợ chồng hạnh-phúc nhìn nhau thở phào vì mình đã lên kịp chuyến xe; rồi vợ giữ com với thịt kho giò-chả mời chồng; Ăn xong hai vợ chồng cùng bạn-hữu lần hạt mân-côi tạ ơn Đức Mẹ. Rồi vợ chồng âu yếm nắm tay nhau thiu-thiu ngủ. Khi tỉnh dậy, Anh nằm trong bệnh viện, chị ra đi không bao giờ về nữa. Các con được gọi lên nhà xác để nhận xác Mẹ về. Hai Anh Chị làm ăn chân-thật hiền lành; có thì giờ rảnh-rang, họ làm việc nhà thờ, sống cuộc đời đạo đức. Hôm hội-chợ, chúng tôi đến thăm, Chị hiền lành dịu-dàng ít nói, lặng-lẽ đi mua thức ăn thật ngon mang đãi hai vợ chồng chúng tôi. Anh ngồi tiếp chuyện với nhà tôi, ánh

mắt rang ngời sung-sướng vì hội chợ thành công – có nghĩa là nhà thờ có tiền xây cất; có nghĩa là các con em Việt Nam có trường-sở học hành tiếng Việt. Các nhà thờ Công-Giáo ở Houston với các Thầy Cô thiện nguyện viên dạy tiếng Việt cho các trẻ em không phân biệt tôn-giáo.

Tôi đã khóc trong sự uất-ức vì những cái chết oan khiên. Tôi khóc cho mẹ của cháu Peter đang nằm trong ICU. Ngày thứ Sáu Bà được xe Hồng Thập Tự đưa về Houston để kịp đưa đám tang gia-quyển vào ngày thứ Bảy. Dự lễ nhà thờ xong, Bà liền được đưa trở lại bệnh-viện. Trưa hôm ấy, Thiên Chúa làm mưa nhỏ những giọt lệ triền-miên tiễn đưa anh chị em kitô hữu của chúng tôi, đồng bào ruột thịt của chúng tôi. Đến nghĩa trang, 7 ngôi mộ còn thơm mùi đất mới xới; 7 ngôi mộ với những cánh hoa thơm ngát; 7 ngôi mộ còn vương những giọt nước mắt của anh-em, cha mẹ, con cháu, người thân và bạn hữu; 7 thân-thể mà cách nay 10 ngày còn nồng –nàn hơi ấm của tình yêu-thương gia-đình cha mẹ, anh chị em, con cháu... giờ đã nằm sâu trong lòng đất lạnh. Tôi đứng lặng người và chung quanh tôi vang-vọng tiếng khóc ai-oan của những thân-nhân và bạn-bè. Tôi ước gì Cha yêu quý của tôi đến gọi từng người chỗi dậy như Ngài đã thương-xót mà gọi Lazaro ra khỏi mồ. Chén dâng nay đồng bào và các Anh Chị Em đang uống, và họ đã xin theo thánh ý Cha, vì chúng con cũng biết Ngài có chương trình theo thánh ý riêng của Ngài - - chương trình để làm cho chúng con được tốt đẹp hơn.

Tôi hiểu lời Chúa dạy, chỉ có nhà Cha trên trời là nơi chốn vĩnh cửu, nhưng đồng bào tôi không phải ra đi với máu đổ thịt rơi để nhà quán phải may vá những thân-thể không nguyên-vẹn như thế này.

Tại sao đau đớn như thế này, Cha vĩ đại của con ơi. Con biết Ngài có chương trình, chương trình để làm cho chúng con được tốt đẹp hơn. Xin cho đức tin của con được vững mạnh trong những giờ phút này, Cha đấng ái của con! Thật là diệu-kỳ, trong rang nắng chiều, tôi bắt gặp mình đứng Vinh Danh, Ngợi Khen và TạƠn Thiên Chúa

Xin cho tâm-trí của chúng con lúc nào cũng nhớ mãi lời Linh mục Tạ văn Bình, lúc Ngài thay mặt 5 gia-

đình nạn nhân để nói lên những lời từ đáy tim của Ngài cùng Thiên Chúa: *“Xin cho nước mắt của chúng con trở thành niềm hy vọng phụng sự”*

Lạy Cha, lòng chúng con thương nhớ các người đã khuất-bóng khôn-nguôi; nhưng chúng con phải gạt nước mắt để can đảm đứng dậy giúp đỡ cho những người nạn nhân còn sống, và cứu giúp những người vô tội khỏi phải tử-vong hoặc bị tàn tật suốt đời.

Xin Thiên Chúa gởi Đức Chúa Thánh Thần để đem cho chúng ta ơn khôn ngoan và sự bình an, và trái tim biết yêu thương nhau và đoàn kết trong lúc này để tìm-hiểu sự việc.

Tại sao một công ty xe Bus đang lưu thông lại “có những vi phạm nặng nề (65 violations) và với tài xế có hồ sơ DWI” vẫn có thể chạy trên xa lộ Hoa Kỳ. Chính ông Jim Hall, Chairman của The National Transportation Safety Board (1994-2001) đã nói về việc “Sherman Bus Crash” như sau: “Họ[Hãng xe Bus] đã không có giấy phép hành nghề, họ xin giấy phép lại, và tiếp tục chạy [chuyên chở hành khách]. *Thật là một sự nhục nhã cho cả hệ thống giao thông [của Hoa Kỳ].*”

Điều đau-thương nhất là những việc này đã xảy ra ngay trên miền đất thân-yêu này của chúng ta. Văn phòng Thống Đốc Rich Perry tuyên bố vào ngày 12/8/2008: làm sao chúng tôi có thể ngăn kẻ phạm luật! (Vậy thì Lạy Chúa! chúng tôi đóng thuế cho các Ông để làm gì?)

Hãy tổ chức một lực lượng để bảo vệ cho các nạn nhân của Sherman Bus Crash và các nạn nhân trong tương lai. Chỉ cần thiết-kế cho mỗi ghế ngồi một chiếc giây nịt an-toàn khoảng \$15, hãng chế tạo xe Bus có thể cứu được nhiều mạng người. Lobbyists của họ rất đầy thế lực, chúng ta cần đoàn kết với các lực lượng *the Bus Crash Victims* ở Hoa Kỳ để cùng ra “testify” trong buổi điều trần trước Quốc Hội vào tháng Chín sắp tới đây.

Chúng ta được biết điều là chiếc xe bus này đã không được thiết kế seat belt. Nếu hãng làm xe Motor Coach Industries và hãng làm ghế xe chỉ cần trả thêm 15 mỹ kim để thiết kế dây nịt an toàn cho mỗi ghế xe, thì đồng bào chúng ta đã tránh được tai nạn thảm khốc tại Sherman. Chúng ta đang giúp đỡ cho dự luật Brown – Hutchinson được trở thành đạo luật cho những

người vô tội tránh nạn tử vong trong tương lai.

Hãy tổ chức một lực lượng để bảo vệ quyền lợi cho các nạn nhân. Hãy đòi hỏi các Thượng Nghị Sĩ và Dân Biểu, Thống Đốc Rick Perry, và nhờ Thị Trưởng Bill White tiếp tay trong việc “Declare the Sherman Bus Crash A National Disaster.” Hãy hợp tác với Thượng Nghị Sĩ John Cornyn và Hutchinson và Dân Biểu Liên Bang Sheila Jacson Lee để điều trần trước Quốc Hội vào về việc ủng hộ cho Dự-Luật Brown-Hutchinson-đòi hỏi các công ty chế tạo xe Bus phải có giây nịt an toàn (seat belt).

Không sự hãi hùng nào cho nhân-loại bằng sự thiếu công-lý. Hiện nay công lý đang thiếu thốn khắp mọi nơi, ngay cả ở đất nước Hoa Kỳ và trên thành-phố thân yêu của chúng ta -- Miền đất hứa mà Thiên Chúa đã chọn. Vì Thiên Chúa yêu quý công lý lắm. Trong kinh thánh, qua môi miệng của Chúa và các Thánh, hàng trăm lần (138 lần) Chúa đã đề cập đến công-lý. Xin ban cho các người cầm quyền, và nhất là các quan-tòa có sự khôn-nguôi và ơn hiểu biết và nhất là lòng kính-sợ Đức Chúa Trời để họ có thể phục-hồi công-lý và sự bảo đảm an ninh cho dân tộc Hoa Kỳ. Xin Chúa gìn giữ và mở tâm hồn của các quan tòa, để họ tiếp tục là những ngọn đuốc soi đường cho công lý. Công lý phải được phục hồi trên Quốc Gia yêu dấu này, thưa Cha.

Xin cho các bạn-hữu, những người anh-em trong Chúa của chúng ta, và chính chúng ta có can đảm để thực hành lời Mẹ Teresa đã dạy: *“Vi Thiên Chúa còn yêu thương loài- người quá tha thiết, cho nên Người tiếp tục hiến thân mình cho nhân-loại qua Anh- Chị- Em [và chính chúng con]. Nguyện cho các Anh-Chị-Em [và chính chúng con] được là ánh sáng của tình yêu Thiên Chúa tỏa đến cho mọi người, để cuộc đời chúng con trở thành công cụ tốt đẹp cho Thiên Chúa sử dụng.”*

Nguyện cho những anh chị em chiến-sĩ cầu nguyện của chúng ta; các luật sư và chính chúng ta được trở thành công cụ tốt đẹp cho Thiên

Chúa sử dụng trong việc đem công-lý đến cho những nạn nhân. Xin cho chúng ta đừng bao giờ chọn-lựa những việc dễ-dàng để làm; mà là xin cho chúng ta được có ơn biết khôn ngoan, nhẫn-nhục và chịu đựng để có can-đảm chọn-lựa và có thể làm những việc lớn và khó.

Xin cho chúng ta có **hồng-ân để hiểu biết về quyền-năng vô biên của sự cầu nguyện cho các nạn nhân. Vì sự cầu nguyện có thể thay đổi tất cả. Sự cầu-nguyện mở tất cả các cánh cổng.** (“*The greatest and the best talent that God gives to any man or woman in this world is the talent of prayer,*’ writes Principal Alexander Whyte.”)ⁱⁱ

Xin được nhắc lại lời của LM Loc:”Hãy bước vào niềm tin và sự thương yêu”

Xin Thiên Chúa gởi Đức Chúa Thánh Thần để đem cho chúng ta ơn khôn ngoan và sự bình an, và trái tim biết yêu thương nhau và đoàn kết trong lúc này.

Cuối cùng xin trích lại những lời tuyệt vời của ban nhạc của LM Dao Kim bằng những tiếng hát của đội Thánh Ca của Nhà Thờ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam (như tiếng hát của các Thiên sứ vang vọng từ Thiên Đàng ngày 16 tháng 8 vừa qua): “*Xin Chúa mở cửa Thiên Đàng cho những linh hồn này vào nơi ánh sáng là nơi không còn chết chóc, không còn đau khổ, là nơi vinh quang*”

Xin nguyện mọi vinh quang và danh dự đều thuộc về Thiên Chúa là Cha muôn thuở muôn đời!